необхідно враховувати механізм його утворення. Але визначити на перспективу можливість і обов'язок правопорушника вирішити довготривалу конфліктну психотравмувальну ситуацію правомірним способом не є можливим.

Список використаних джерел

1. Кримінальний Кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. Київ : Паливода А.В., 2021. 333 с.

2. Шеховцова Л. І. Емоційний стан особи, яка вчинила злочин, за кримінальним законодавством України : дис. канд. юрид. наук : 12.00.08. Запоріжжя, 2007. 250 с.

3. Філатова Н. Кримінально-правове значення емоцій та емоційних станів. *Юридичний вісник України.* 2008. № 33. URL: https://www.zako№-i-№ormativ.i№fo/i№dex.php/compo№e№t/lica/?href=0&view=text&base=1&id=427722&me№u=563780.

4. Навроцький В. Українське кримінальне право. Загальна частина : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2013. 712 с.

5. Скрипченко О., Долинська Л., Огороднійчук. Загальна психологія : підручник Київ : Либідь, 2005. 464 с.

Ворона Юлія Сергіївна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
ННІ права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри
криміналістики та домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук, доцент ***Павлова Н. В.***

МОЖЛИВІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

У разі запровадження військового стану на окремо взятій території країни, завдання по забезпеченню режиму на даній території лягають на виконавчі органи державної влади цього суб'єкта. При цьому органи суб'єктів виконують перелічені вище повноваження, але лише у межах своєї території. Додатково органи суб'єктів повинні сприяти органам виконавчої влади та органам військового управління у застосуванні заходів, передбачених для забезпечення режиму воєнного стану, а також видавати в межах своєї компетенції правові акти,

обов'язкові для виконання органами місцевого самоврядування, організаціями та їх посадовими особами та громадянами.

Окремої уваги в період дії воєнного стану заслуговують на повноваження та порядок провадження діяльності судових органів влади, оскільки можливість звернення до суду, що забезпечується принципом гарантованості судового захисту прав та свобод, є найважливішою гарантією дотримання основ правового статусу особистості в умовах даного режиму [1].

Відповідно до ст. 47 Конституції, ніхто не може бути позбавлений права на розгляд його справи в тому суді та тим суддею, до підсудності яких воно віднесено законом [2].

При цьому судочинство у всіх судах має здійснюватися відповідно до Конституції та інших законодавчих актів. Додатково зазначимо, що діяльність органів прокуратури та органів досудового розслідування, де введено військовий стан, здійснюється відповідно до Конституції і законів, тобто, насправді, залишається простою [3].

Більшість часу воєнний стан перебуває у стані статики чи неявної динаміки. При цьому, оскільки в сучасній Україні воєнний стан жодного разу не вводилося, саме статичний стан воєнного стану більшою мірою дозволяє осмислити цей адміністративно-правовий режим.

Реалізація законодавчої вимоги, згідно з якою зміст та форма кримінального провадження повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження (ч. 1 ст. 7 КПК), зобов'язує законодавця забезпечити їх дотримання, незважаючи на об'єктивні складнощі, зумовлені специфікою особливих форм досудового розслідування.

Воєнний, надзвичайний стан, проведення АТО характеризуються повною або частковою втратою контролю над територіями, що, у свою чергу, ставить під загрозу реалізацію засади доступу до правосуддя. У зв'язку з цим, позитивним кроком є законодавче закріплення норм-гарантій дії вказаного принципу, до яких, зокрема, слід віднести:

а) забезпечення обліку кримінальних правопорушень при настанні надзвичайних і невідворотних обставин (непереборної сили) на території проведення АТО шляхом передачі відомостей про заяви та повідомлення про кримінальні правопорушення до військової прокуратури регіону, підпорядкованої їй прокуратури гарнізону або іншої військової прокуратури (на правах місцевої), які організовують внесення відомостей до ЄРДР з дотриманням порядку та строків, визначених ст. 214 КПК;

б) обов'язковість реєстрації кримінальних правопорушень, незалежно від місця вчинення останніх (підконтрольності території);

в) встановлення спеціальних нормативних підстав для зміни територіальної підсудності [3].

Таким чином, по-перше, буде реально забезпечено реалізацію одного з найважливіших принципів організації управління досудовим розслідуванням - слідчі підрозділи повинні мати безпосередньо у своєму розпорядженні сили та кошти відповідно покладеним на них завданням; по-друге, буде усунено суперечність, що склалася між вузькою спеціалізацією експертів-криміналістів МВС та необхідністю використання спеціалістом-криміналістом комплексу знань та умінь при огляді місця події, а також при провадженні інших слідчих (розшукових) дій; по-третє, буде розмежовано та конкретизовано сфера діяльності експертів та спеціалістів криміналістів, підвищиться відповідальність тих і інших за її якісне виконання.

Список використаних джерел

1. Криміналістичне документознавство : практ. посіб. / В. В. Бірюков, В. В. Коваленко, Т. П. Бірюкова, К. М. Ковальов ; за заг. ред. В. В. Бірюкова. Київ : ПАЛИВОДА А. В., 2007. 332 с.

2. Воробей О. В., Мельников І. М., Волошин О. Г. Техніко-криміналістичне дослідження документів : навч.-метод. посіб. Київ : Центр учб. літ., 2008. 304 с.

3. Експертизи у судовій практиці : наук. практ. посіб. / за заг. ред. В. Г. Гончаренка. 2-ге вид., переробл. і доповн. Київ : Юрінком Інтер, 2010. 400 с.

Гавриленко Анастасія Віталіївна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра факультету № 1 Криворізького навчально-наукового інституту Донецького державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: викладачка кафедри ОДР факультету № 1 Криворізького навчально-наукового інституту Донецького державного університету внутрішніх справ
Гранкіна В. І.

МАРОДЕРСТВО В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

24 лютого − день коли почались агресивна війна, спрямована Російською Федерацією проти нашої держави. З цього дня все частіше трапляються випадки затримання мирних громадян, що вчиняють кримінальні правопорушення проти власності, при чому суспільство вважає їх «мародерами», а їх суспільно-небезпечні дії – «мародерством». Чи є крадіжка вчинена в умовах воєнного стану та